

עפ"ת 54981/06/21 - אירנה שורצמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 54981-06-21 שורצמן נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 90514565986

בפני כבוד השופט עמית יורם צלקובניק
מערכת אירנה שורצמן
נגד מדינת ישראל
משיבה
המערכת ע"י עו"ד עלאא
קישואי
המשיבה ע"י עו"ד גבי פאר

פסק דין

ערעור כנגד החלטת בית משפט לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופט א' בועז), בתיק

המש 1039-05-21 מיום 10.6.21 (ומיום 16.6.21) לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 9.5.21 להארכת מועד להישפט בגין 10 הודעות תשלום קנס הנוגעות לעבירות מהירות שיוחסו למערער בעת נהיגה ברכבה, ברחוב משה דיין בראשל"צ, במועדים שונים ובשעות שונות, בין החודשים 10/19 - 1/20.

ההודעות נשלחו למענה הרשום של המערער, רח' כינור דוד 5 בת ים, בדואר רשום, בין התאריכים

29.10.19 - 5.1.20.

בבקשה לבית משפט קמא צוין, כי הודעות תשלום הקנס לא הגיעו לידי המערער; כי נודע לה דבר קיומם של הקנסות רק לאחר קבלת הודעה מהמרכז לגביית קנסות; כי בבירור בדואר (דוחות מעקב משלוחים) עלה, כי ההודעות חזרו בציון - "הנמען העתיק כתובת מגוריו" חרף כך שהמערכת התגוררה "במועד הרלוונטי" באותה כתובת, ולא עברה דירה; כי "עיון בתיק המשטרה מלמד כי בתיק דנא לא מצוי כלל אישור מסירה".

עוד נטען כי המערערת כופרת בביצוע עבירות המהירות שתועדו באמצעות מצלמה א-3, בכל אחד מהמועדים שצוינו, וכי "באמתחתה טענות הגנה בעלות סיכויים טובים", ויש לאפשר למערערת להשמיע טענותיה, למניעת עיוות דין.

לבקשה צורף תצהירה של המערערת (אציין כי התצהיר ללא תאריך, אינו חתום) שבו נאמר כי בין התאריכים 1.10.19 - 1.4.20 לא העתיקה המערערת את כתובת מגוריה, ונאמר בו בנוסף - "לא ביצעתי את העבירות המיוחסות לי ולא

נהגתי במהירות מופרזת".

מתגובת המשיבה, לה צורף תיעוד, עולה, כי המערערת שינתה את כתובת המגורים במשרד הפנים (המען החדש - רחוב בר יהודה 8, בת ים) ביום 25.1.21; בנוסף צורפו אישורי מסירה שנלוו להודעות הקנס בהן עסקינן, שבהם צוין - "עזב".

בית המשפט קבע בהחלטתו מיום 10.6.21 כי המערערת לא עמדה בנטל להוכיח כי במועד שליחת הודעות תשלום הקנס התגוררה באותה כתובת, וכי אי קבלת ההודעות נבעה מסיבה שאינה תלויה בה, ועל המערערת הייתה מוטלת חובה לעדכן מיידית את כתובתה בעת מעבר דירה. בנסיבות אלה חלה חזקת מסירה, ובנוסף, נקבע, כי לא עולות כל טענות שיש בהן כדי לבסס עיוות דין.

עם זאת, הורה בית משפט קמא על מחיקת תוספות הפיגורים שהצטברו לסכומי הקרן של הקנסות, "לפנים משורת הדין".

בבקשה נוספת להארכת מועד מיום 16.6.21 - שנדחתה אף היא, כאמור - חזרה הטענה כי במועד הרלוונטי התגוררה המערערת ברחוב כינור דוד, ואף נטען כי נשלחו לכתובת זאת פניות מגורמים שונים (הוצגו 3 פניות - מחברת ביטוח כלל, עיריית בת ים וממוסך; להלן - **הפניות מגורמים שונים**), ואלה התקבלו על ידי המערערת. עוד נטען כי אחד מאישורי המסירה ריק ולא קיים בו כל רישום.

בהודעת הערעור חוזר ב"כ המערער ומציין כי הפניות מגורמים שונים שנשלחו למערערת "הגיעו לכתובתה בזמנים הרלוונטיים למשלוח דבר הדואר". בנוסף נטען כי אישור המסירה הריק המתייחס לדוח 90515169192 נשלח לכתובתה של המערערת ביום 13.1.20, וכי בבירור בדואר עולה כי הפריט "לא נדרש", באופן המעלה סתירה בין העילה לאי מסירת הדואר במקרים האחרים (מסיבת "עזב"), באופן שיש בו לעורר ספק בקיומה של חזקת מסירה. עוד נטען, כי אותו דוור חתום לכאורה, על כל אישורי המסירה, באופן המצביע על פעילות "**מונוטוניות**" מצידו של אותו דוור, היינו, אותו דוור, כך נטען, שסבר בפעם הראשונה שהמערערת עזבה את דירתה, לא טרח לחזור ולבדוק זאת בפעמים האחרות. נטען גם כי ערכאות נוהגות, לא אחת, לקבוע כי הביטוי "עזב" נעוץ בפגם בתהליך הדיוור, ומאפשרות הארכת מועד להישפט.

דין והכרעה

כפי שנפסק לא אחת, מוטלת על הנהג החובה לעדכן את כתובת המגורים שלו במשרד הפנים וברשות הרישוי, ומעבר דירה ללא עדכון אינו מהווה הגנה בפני קביעה כי התקיימה חזקת מסירה לאחר משלוח הודעת תשלום הקנס שנלווה לה אישור מסירה לכתובת הישנה (ראו בעניין זה למשל, רע"פ 2096/07 **ד"ר ריינה כוכבי נ. מדינת ישראל**, 1.5.2007).

המערערת קיבלה לכתובתה הרשומה 9 הודעות תשלום קנס שחזרו עם הציון "עזב", באופן המעלה כי אינה מתגוררת

עוד בכתובת הרשומה. טענת ב"כ המערער בבקשתו הראשונה כי לא צורפו אישורי מסירה, הופרכה נוכח הצגת האישורים. הטענה הנוספת, בבחינת "מקצה שיפורים", כי קיים פער רישומי בין אחד מאישורי המסירה בו נרשם "לא נדרש", לבין 9 הודעות תשלום קנס אחרות, לא נבדקה כלל על ידי המערער מול רשויות הדואר, ומכל מקום אין סתירה מהותית בין משמעות הרישום "לא נדרש" לבין "עזב".

זאת ועוד; הצטברות משלוח הודעות הקנס החוזרות עם הציון "עזב", במהלך של חודשיים ימים, מהווה ראיה בעלת משקל לא מבוטל לכך שהמתלוננת לא התגוררה באותן מען, והטענה לגבי "מונוטוניות" הפעילות של הדוור, הינה השערה חסרת ביסוס ראייתי כלשהו, שלא היה מקום להעלותה, ולא נערכה כל בדיקה בדואר לאישוש הטענה. לאי הבהירות העולה לגבי עדכון כתובת המגורים יש להוסיף את הנאמר לכאורה, בתצהירה של המערער כי התגוררה בכתובת המגורים עד חודש אפריל 20, ואילו הרישום במשרד הפנים מעלה כי הכתובת החדשה עודכנה רק ב- 25.1.21.

הטענה כי "הפניות מגורמים שונים הגיעו לכתובתה בזמנים הרלוונטיים למשלוח דבר הדואר", אינה נכונה אף היא. לבד מכך שאין בפניות אלה כדי להעיד על הנסיבות בהן התקבלו לרשות המערער, עולה, כי אחת הפניות (מחברת כלל) נטולת תאריך והיא מתייחסת לדוח כספי שהוצא ביום 31.12.21, היינו לאחר העתקת המגורים, לשיטת המערער, בחודש אפריל, כעולה מהתצהיר. פניה נוספת מעירית בת ים נשלחה ביום 31.5.21, לאחר שינוי כתובת המגורים במשרד הפנים. הפניה מהמוסך הינה מיום 2.10.19, היינו לפני משלוח הודעת הקנס הראשונה.

מעבר לקיומה של חזקת מסירה, הרי שעולה בנוסף, כי המערער הגישה בקשתה לבית המשפט להארכת מועד להישפט בשיהוי ניכר של כשנה ומחצה לאחר ביצוע העבירות. המערער טענה כי קיבלה הודעה מהמרכז לגביית קנסות על היווצרות חובות בגין הקנסות וכך נודע לה על קיומם. אין בהתייחסות זו של המערער כדי להבהיר את מועד קבלת ההודעה מהמרכז לגביית קנסות, והזמן שחלף עד הגשת הבקשה לבית המשפט להארכת מועד. משכך, וגם מטעם זה, המערער לא עמדה בנטל להראות כי "**הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה**", על פי הנדרש בהוראות סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי, תשמ"ב-1982 וסעיף 229(ה) לחוק זה.

טענת המערער כי לא ביצעה את עבירות המהירות הינה טענה סתמית, ולא הובהרו מהן טענות ההגנה עליהן היא מסתמכת לבד מאמירה כללית בעניין זה; ריבוי הדוחות תוך פרק זמן קצר, ללא מתן הסבר נגדי, מהווה נדבך ראייתי נוסף לגבי דפוס נהיגתה של המערער, המחזק את ממצאי המדידה.

בנסיבות אלה נדחה הערעור.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים בדואר/נט.

ניתן היום, י"ט אב תשפ"א, 28 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

